

felse, hvori den er fremkommen, naar Forslagsstillerne ikke have søgt at faae fornøden Bistand til Sagens Fremme.

Bjornbat: Naar man ser paa det foreliggende Lovforslag, saa vil man let faae Die paa, at det er en vanskelig Sag at give sig i Sag med dette, at bygge en Bane fra Ebeltoft. Ebeltoft er nemlig ved de store Indfæringer, der findes i denne Del af Sjælland, i meget høi Grad skilt fra, hvad man kunde kalde dets Opland. Ebeltoft er i saa Henseende stillet omtrent som en anden lille bitte By, nemlig Mariager. Den har saa uhyre lidt Forbindelse med, hvad man maa betragte som dens Opland, at det Gnefte, der egentlig talt knytter de omliggende Egne til Byen, er, at den er Jurisdiktionssted, og at man med Hensyn til forskjellige Ting nødvendigvis skal til Byen, men den er paa ingen Maade Centrum for det Handelsliv, der foregaar i Egnen deromtrina. En saadan By er derfor yderst vanskelig stillet. Det viste sig da ogsaa, at, saa snart man begyndte at tænke paa en Bane oppe i den Egn, der har Mariager som Jurisdiktionssted, saa tænkte man slet ikke paa Mariager; man afgjorde Sagen under Hensyn til Oplandet uden at tænke det Allermindste paa Mariager. Mariager fik ingen Jernbane; man gik ganske rolig midt ind igjennem Oplandet, som der er bredt og slutter sig heldig omkring Banen; man gik fra Randers til Hadsund og tænkte aldeles ikke paa Mariager; denne By fik ikke nogen Indflydelse paa Banens Retning, den maatte finde sig i at ligge et godt Stykke borte fra Jernbanen. Jeg mener, at Ebeltoft er stillet paa en lignende Maade. De store Bige, der skære sig ind, skære den gode Del af Oplandet bort fra Byen, og bringer den i naturlig Forbindelse med Aarhus. Naar man ser paa Egne som Høls, Tved, Bistoft, Knebel—Roelsø og Egens—Agri og de Sogne, som ligge langs med Bigene, saa vil man se, at de have en uhyre let Forbindelse med Aarhus ad Søveien, idet man i Løbet af en Time eller halvanden og fra Ebeltoft i Løbet af to Timer kan være der. De Egne, som have langt dertil og have ondt ved at komme i Forbindelse med Omverdenen, ere de mindst værdifulde Egne af det Opland, man kan regne til Ebeltofts Opland. Derfor maa man altsaa sige, at, skal Jernbanen lægges i den Egn, som muligvis kan trænge til den, saa maa man lægge den i den fattige, sandede, daarlige Egn, og saa bliver man nødt til at føre Jernbanen — som det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds (Bønsløffe) talte om — op til Truntrup. Derved forener

man Ebeltoft med Grenaa. Men at dette skulde være et Middelt til at bringe Ebeltoft og den nærmeste Egn der omkring i nogen liblig Forbindelse med Verdensmarkedet, indser jeg ikke. Jeg tror nok, at man maa sige, at den Egn, jeg nævnte, der naturligst er knyttet til Aarhus, om end maaste paa et lidt fjernt Hold, egentlig talt hører til Aarhus' Opland. Men det bliver da, som ærede Medlemmer ville se, en mærkkelig Omvei at reise fra Ebeltoft omtrent til Grenaa for at komme til Aarhus. Man kommer til at tilbagelægge en ikke ringe Banestrekning, saavidt jeg kan skjønne 9 Mil, for at naae Aarhus. Jeg tror derfor, at man i de allerfleste Tilfælde vil staa sig langt bedre ved at foretrække den hurtigere Søforbindelse til Aarhus, og jeg tror derfor ogsaa, at det vil blive den Vej, der altid vil blive brugt. Skulde man derimod ramme de gode Egne — det lader sig ikke fuldstændig gjøre — men skulde man sætte sig lidt i Forbindelse med det gode Opland, her er Tale om, maa Jernbanen absolut lægges saa sydlig paa Halvøen og saa østlig som mulig, og derfor vil Forslagsstillernes Tanke om at føre Banen til Thorsager, Mørke eller Rhomgaard absolut være det Gnefte, der kunde tilfredsstille de bedre Egenes Trang til en Jernbane paa det Sted. Om dette vil gavne Ebeltoft det Fjernelste, bliver et andet Spørgsmaal. Jeg tror nu ikke paa nogen Maade, at det vil gavne Ebeltoft. Men for Resten vil det maaste heller ikke skade Ebeltoft synderlig, for der er ikke noget Synderligt, hverken at lægge til eller trække fra en By som Ebeltoft. Den har nu en Gang en Beslignen, som gjør, at den altid maa blive noget meget lidt Betydningsfuldt, saa jeg tror ikke, at man just behøver at frygte saa Meget i den Henseende. Men skulde man ramme Noget af den Egn's Opland, som kunde tilføre Banen nogen Trafik, og skulde man opnaa Noget, maa man selvfølgelig vælge Tilslutningen saa sydlig som mulig, men da vil Jernbanen altid have en overordentlig stærk Konkurrence i Dampstibsforbindelsen. Naar man forhører sig i Egnene der omkring, viser det sig jo ogsaa, at Alt, hvad der ligger langs med Ebeltoftvig, Kalløvig, Begtrupvig og Knebelvig, følger sig i Virkeligheden tilfredsstillet, saasnart der er en let og hurtig Afgang ad Søveien til Aarhus, saa nogen overordentlig stor Interesse for Baneanlæget paa den Egn tror jeg ikke der er. Interessen er naturligvis størst i den østlige Del, den Del, der er mest affaaen fra Samfærdselsmidler, det er klart, men jeg tror, man vil opnaa umaadelig Lidt ved at holde sig alene dertil. En lille Stump Jernbane